

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.850 van 18 mei 2018
in de zaak A. 224.880/XIV-37.675**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Nathalie Dirickx
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Italiëlei 213, bus 15
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 maart 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 201.051 van 14 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 april 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De materiële motiveringsplicht is als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. De artikelen 149 van de Grondwet en 39/65 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ betreffen de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel wordt dan ook in die zin beoordeeld.

Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd dat “geen rekening [werd] gehouden met [zijn] situatie [...] en in het bijzonder met zijn privéleven en met het feit dat hij onverwijderbaar is”, zonder op enige wijze toe te lichten waarom hij onverwijderbaar zou zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook op wettige wijze te besluiten dat verzoeker zich beperkt tot een loutere blote bewering. Waar verzoeker nog aanvoert dat “sedert april 2017 [...] DVZ over de weigering tot terugname voor verzoeker [beschikt]”, dat “[i]n dezelfde periode [...] ook de vergissing van het repatriëren van [zijn] broer [...] naar Kosovo [werd] vastgesteld” en dat zijn broer “immers door Kosovo [werd] geweigerd en teruggevlogen naar Brussel”, hetgeen volgens verzoeker allemaal uit het administratief dossier zou blijken, mist zijn kritiek feitelijke grondslag. Het administratief dossier werd immers reeds afgesloten op 22 juni 2016 en op 24 juni 2016 overgemaakt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt ook niet dat verzoeker deze gegevens zou hebben meegedeeld aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, noch staat hij zijn bewering thans met enig begin van bewijs. Verzoeker maakt geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk, noch toont hij een schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’. In de mate dat verzoeker met zijn enig middel tracht aan te tonen dat hij onverwijderbaar zou zijn, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien mei tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams